

Rezerwaty

„Żółwiowe Błota”

Rezerwat faunistyczny utworzony w 1988 roku w celu ochrony największej rozpoznanej populacji żółwia błotnego w Europie. Rezerwat obejmuje zarówno miejsca stałego przebywania żółwi (cieki, jeziora, stawy, torfowiska z oczkami wodnymi, olsy) jak i lęgowiska oraz miejsca zimowania. Szczególną opieką objęto lęgowiska (luki, zręby i uprawy z ubogą roślinnością napiaskową). Dla rezerwatu charakterystyczne jest zróżnicowanie zbiorowisk roślinnych.

Dominują tutaj bagienne lasy brzozowo – olchowe, ale spory udział mają również bory sosnowe. Rezerwat jest miejscem występowania wielu rzadkich i zagrożonych gatunków roślin. Są wśród nich między innymi: wierzba lapońska i borówkolistna, brzoza niska, trzy gatunki rosiczek, lepnica litewska. Poza żółwiem błotnym rezerwat jest ostoją orlika krzykliwego, bociana czarnego, gągoła, bobra, wydry i wilka. Rezerwat obejmuje między innymi trzy jeziora: Koseniec (26,67 ha), Perespa (28,41 ha), Wspólne (69,97 ha) oraz przylegające do nich zarastające były stawy „Zawołocze”. „Żółwiowe Błota” stanowią dogodny obiekt obserwacji sukcesji na opuszczonych łąkach wsi Irkuck (aktualnie dominujące zbiorowisko – brzezina bagienna). Powierzchnia rezerwatu wynosi 724,08 ha.

„Jezioro Orchowe”

Rezerwat wodno – torfowiskowy utworzony w 1996 roku w celu ochrony zbiorowisk wodno – torfowiskowych z unikalną florą naczyniową. Przedmiotem ochrony jest stale podtapiane, wydłużone torfowisko wraz z dystroficznym jeziorem Orchowe (8,42 ha). W rezerwacie dominują torfowiska przejściowe, ich strefę okrajową zajmują olsy lub zbiorowiska zaroślowe. Na torfowiskach występuje wiele ciekawych gatunków roślin (wierzba borówkolistna i lapońska, brzoza niska, trzy gatunki rosiczek). Od strony północnej z rezerwatem sąsiadują ubogie siedliska borów suchych z ciekawym runem porostowym. Powierzchnia rezerwatu wynosi 59,95 ha. Po północnym skraju jeziora wyznaczony jest szlak pieszy zaczynający się w okolicach przystanku kolejowego Jezioro Białe, a kończący się w Tarasiukach.

„Magazyn”

Rezerwat torfowiskowy utworzony w 1996 roku dla zachowania torfowisk niskich oraz podmokłych siedlisk leśnych. Część wschodnią rezerwatu stanowi rozległe, stale podtapiane turzycowisko z wyraźną strukturą kępiastą. W części zachodniej dominują bagienne siedliska leśne – olsy i bory mieszane wilgotne. Powierzchnia rezerwatu wynosi 51,98 ha. Jego wschodni skraj „opiera” się o drogę wojewódzką nr 816, gdzie znajduje się dogodny punkt widokowy na cały rezerwat.

